

## XIV.

## Betræfning

over

Forslag til Lov om en Ølskat, om en Forhøielse af den ved Lov af 1ste April 1887 paabudne Skat af Brændvinsbrænding, samt om Forhøielse af Indførselstolden paa Spiritus.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 20de December 1889.)

Flerpartiet (Breinholt, Frijs, Har. Hansen, Kayser, Lybhe, Martensen, Møgen, Mourier-Petersen, W. Petersen, Chr. Rasmussen, Sehested og Tvede) samstemmer i det i Anmærkningerne til Lovforslaget fremhævede Maal, ved et betydeligt Skattepaalæg at mindste Nydelsen af alkoholholdige Drikke, hvortil et slikt Paalæg, efter Erfaringer fra andre Lande er et i høi Grad tjenligt Middel, og kan ogsaa slutte sig til den i Forslag bragte Størrelse af Afgiften henholdsvis paa Brændevin, og visse Sorter Øl; omend en Del af Flerpartiet, hvis det maatte vise sig nødvendigt for at skaffe Lovforslaget Tilslutning fra alle Sider, ogsaa vilde kunne gaa med til en Lømpelse af de opstillede Sætser, f. Ex. i Righed med, hvad et Mindretal foreslaar, mindste Paalæget paa Brændevin og forhøje det paa Ølet, forudsat blot, at Paalæget dog bliver saa betydeligt, at det kan antages at fyldestgjøre det anførte Diemed.

Joraavidt et Mindretal har gjort sig til Tolk for Spiritusfabrikanternes Betænkning ved Brændvinsafgiftens Forhøielse, da har det øvrige Udvalg taget det Hensyn til disse næringsdrivende Borgeres berettigede Interesse, som det ansaa for forsvarligt, ved at foreslaa Afgang til Kredit paa Afgiftens Erlæggelse, og Forhøielse af Udførselsgodtgjørelsen. Men iøvrigt maa det henholde sig til, at Loven er lige for Alle, og kunne de mindre Brænderier fremdeles som hidtil

ikke bestaa i Konkurrencen, er denne sørgelige Følge en Virkning af Forhold, hvorover Loven ikke er Herre, og som derfor heller ikke kunne begrunde noget Erstatningskrav mod Statskassen.

Naar dernæst Halvdelen af det ved Lovforslaget indvundne Beløb udover, hvad Brændevins-Afgiften nu udgjør, foreslaas fordelt paa Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landkommunerne i Forhold til hver Kommunes Folketal efter den sidste Folketælling, da kan Flerpartiet ogsaa tiltræde denne Overfubets Anvendelsesmaade med særligt Hensyn til de alt nu Kommunerne paahvilende tunge Byrder og den stadige Stigning af disse, som de i alle Retninger vøgende kommunale Opgaver, deriblandt ogsaa paa den sociale Lovgivnings Omraade, have medført og vedblivende kunne ventes at ville medføre. Da det, naar Afgiften forøges som foreslaaet, tør antages, at de mere velstaaende Samfundsklasser, som have bedre Maad til at betale den høiere Afgift, ville komme til at udrede en forholdsvis større Del af den; da det derhos ved en Afgift paa alkoholholdige Drikke staar til Enhver at nedsette sin Forbrug og derigjennem ogsaa sin Skat til det mindst Mulige; da endelig det Beløb, som de Uformuende gennem Nydelse af Alkohol maatte hvide i Afgift til Kommunen, kan ventes vederlagt dem gennem Kommunernes Tilskud til Sygekasjer og andre Foranstaltninger til Bedste for